

Kevad 2011

Nr. 19

Haapsalu Maria Magdaleena koguduse teabeleht

Kristus on surnuist üles tõusnud!

Jumalateenistused Läänemaa kogudustes

Pühap., 8.mail kell 10 liturgia, Salvitoojate naiste pp.

Pühap., 15.mail kell 10 liturgia, Halvatu pp.

Laup., 28.mail kell 12 liturgia **Vormsi** kirikus

Pühap., 5.juunil kell 10 Taevaminemispüha liturgia

Pühap., 12.juunil kell 10 Nelipühi liturgia ja õhtuteenistus

Pühap., 19.juunil kell 13.30 liturgia **Kõmsi** kogudusemajas

Pühap., 26.juunil kell 10 liturgia, Ristija Johannese sünd.

Pühap., 10. juulil kell 10 liturgia

Pühap., 22.juulil kell 9 veepühitsus, kell 10 liturgia, Maarja Magdaleena mäl.

Pühap., 24.juulil kell 13.30 kalmistupüha **Kõmsil**

Pühap., 31.juulil kell 10 liturgia

Armsad vennad ja õed Kristuses!

“Ei ole suuremat armastust kui sellel, kes annab oma elu sõprade eest” (Jh. 15,13). Selles lauses sisaldub kõige täielikum, kõige sügavam seletus Päästja kannatusloole. Suurim armastus on ülim armastus. See nõuab enda kinkimist kuni surmani. Kolgata pole mitte õigluse sund, vaid armastuse sund.

Jeesuse kannatuslugu on ajalooline tõde. Aga see ületab ajaloo aja, see kuulub Kristuse aega, mis on sündmuste ja ajaloo ülene. Kristuses segunevad minevik ja tulevik hetkega, milles me elame. Tema igavik kätkeb endas meie inimeste aja iga käesolevat hetke ja samal ajal ka minevikku ja tulevikku. Risti jalamil avastame, et üle ristilöödud Kristuse rullub kogu maailma pori, surma ja meeletehete laine aegade algusest aegade lõpuni. Ta kannab iga siia ilma sündinud inimese iga pattu, iga surma, iga kannatust.

Päästja kannatuste pidev kohalolu! Pühakud on alati tajunud, et Jeesuse kannatused pole mingi tavaline minevikus aset leidnud sündmus. Nad on tundnud ennast selle kaasaegsetena. Ning ikkagi on Jeesuse kannatused salarus, mis ennast ei näita, millest saab rääkida üksnes läbi analoogia ja ligikaudselt. Selle asemel, et jonnakalt sellel teemal arutleda, et proovida seda seletada rohkete sõnadega, mis jäävad üksnes haletsusväärseks pobinaks, leppigem püha Augustinuse sõnadega: “Anna mulle keegi, kes armastab ja tema tunneb, mida ma ütlen”... “... Tema tunneb, mida ma ütlen”: sest kõik meie ahastus on muutunud Jeesuse ahastuseks ristikannatuse tunnil, “ükskord igavesti” ja sellepärast on elu kõigesse tagasi pöördunud. “Sest seetõttu, et ta ise on kannatanud kiusatuna”, kirjutab püha Paulus oma kirjas heebrelastele, “võib ta aidata neid, keda kiusatakse.” (Hb 2,18). Jumala elu igavikus moodustavad suur ja püha reede ning ülestõusmispühad ühtse terviku, isegi kui ajalooliselt eelnes kannatuslugu ülestõusmisele; teisalt ei olnud Kristus kannatav Jumal mitte ainult ristikannatuse tunnil, vaid on seda teatud mõttes siiani. Sellepärast on pühakud öelnud, et nad on inimliku kannatuse, mille Kristus ristil enda kanda võttis, kaasaegsed. Ja see lubab meil öelda, et meil on osa Kristuse ülestõusmise väes, sest Tema on enda peale võtnud kõik meie nõrkused.

Kirik kutsub meid täna õhtul astuma jumaliku Päästja armastuse salaruslikku mõttmesse; kogema selle igäuhele ja kõikidele suunatud armastuse pikameelsust ja kannatlikkust; mõõtma selle ulatust, milles avardub meie armule nii kitsi süda; laskuma selle sügavusse, mis meid puudutab ja tervendab meie eneste salarususe juurtel.

Tõttõelda, Jeesus ristil need olete teie ja mina ja miljardid “Jumala näo järgi loodud”, aga moonutatud inimesed, kes kirkastatakse uuesti “tema sarnaseks”. Mitte selleks, et tuimestada valu, vaid et lasta sellel kõige ehedamalt kanda eluvilja, armastuse vilja.

Tänapäeva inimese jaoks, kes arvab suutvat välistada surma bioloogilise eluspüsimisega, tundub see meeletus. Aga missuguseks eluks? Risti tarkus on Jumala elu allikas meie sees, igal hetkel, kui nõustume vaatama seda, “kellesse oleme torganud”; kui laseme Temal meid enda poole tõmmata; kui jääme vankumatuks, sest tema võitleb meie eest.

Ta lasi ennast kroonida kibuvitsakrooniga, et näidata - maa on Seaduse vanast needusest vabaks ostetud. Ta lasi oma riided puruks rebida ja rüütada ennast pilke purpurmantliga, et langeksid nahkrõivad, millega pärast üleastumist riietati Adam. Skeptri asemel hoidis Ta käes pillirookeppi, et oma kalli verrega kirjutada alla meie pattude andeksandmiskirjale. Teda joodeti sapi ja äädikaga, et kaoks keelatud vilja lääge maitse. Ta sirutas oma käed ristipuule, et terveks ravida Aadama ja Eeva keelatud vilja poole välja sirutatud käed ja ühendada see, mis oli eraldatud, inglid ja inimesed, taevast ja maa. Ta suri, et surm ära võita. Tähed kaotavad oma sära leina märgiks Ristilöödu pärast. Kivid pragunevad ristilöömise pärast, selle kannatuste pärast, kes on elu “Elu kivi”. Ta läks ristile, et ravida Adam terveks rikutusest ja surmast. Ning Ta tõusis surnuist **kandes meeles** meie ülestõusmist.

Eesti Apostlik-Õigeusu Kiriku Tallinna ja kogu Eesti metropoliit Stefanus

Meie Isa palvest

Metrop. Anthony Bloom (Inglismaa)

See kaunis palve on antud meile Kristuse poolt ja seepärast on see meile pühadus, sest see on Kristuse palve, mida Ta ise kasutas.

Paludes *Meie Isa* ütleb Kristus sellega, et Jumal on nii tema, kui meie kõigi Isa. Meil on ühine isa ja seeläbi oleme kõik vennad-õed. Isadusel on erilised omadused. Isa on elu allikas. Ta ei tee meiega kompromisse, vaid ootab meilt, et oleksime need, kelleks oleme kutsutud olema. Isa ei rahuldu millegagi, mis jääb allapoole meie väärikust. See on meie jaoks väga tähtis – Jumal ei jää kunagi rahule sellega, kui elame allpool meile määratud tasandit. Me oleme kõik kutsutud olema Kristuse ikoonideks. Lyoni püha Ireneus on selle kohta öelnud: Kui saabub aegade lõpp, saab Püha Vaimu väes kogu inimkond ühenduses Ainusündinud Pojaga ainusündinud Jumala pojaks.

Paludes *Meie Isa* peame mõistma, et võtame enda peale selle võimatu kutsumuse ja valmisoleku selleks võimatuks kutsumuseks, sest võimatus on ise saanud võimalikkuseks, ainsaks võimalikuks Teeks – see on kristluse paradoks. Kuidas seda ellu viia, ütleb meile apostel Paulus: „Sulle piisab minu armust, sest nõtruses saab vägi täielikuks!“ (2Kr.12:9) Nõtrus, millest Paulus räägib pole muidugi meie laiskus, meie väiklus, vaid see on see haprus, mis saab Jumala käes paindlikuks, kui me andume Talle usus, usalduses, kuulekuses. Sest nagu Päästja ütleb Luuka rõõmusõnumis: „Inimeste käes võimatu on Jumala käes võimalik!“ Ja püha Paulus ütleb: „Ma suudan kõik Tema läbi, kes teeb mind vägevaks.“ (Fl.4:13) Tõeline kuulekus ei seisne allumisest, orjastamisest; see on inimese seisund, kes kõigi oma meelte ja jõududega kuulab: kuulab oma südametunnistust, kuulab evangeeliumi sõnumit, kuulab vaikuses rääkivat salapärast Püha Vaimu häält, Kes oma sõnatute ägamistega räägib meis.

Kord üks õpetatud, haritud mees hakkas ühele lihtsale külapreestrile rääkima, et ta ei saa Jumalasse uskuda, sest mida kõike ta on õppinud ja Jumalat pole ikka leidnud. Preester vaatas teda ja vastas: „Kas see on tähtis, et sina Jumalat ei usu? Mis kahju sa Temale sellega teed? Aga tähelepanuväärne on see, et Jumal usub sinusse...“ See olgu meie hoiak: Jumal usub meisse, meie ülesanne on sellele usule kuulekalt vastata, s.t. kuulates kogu oma olemusega seda, mida Temal on öelda – ja see saab tõeks.

Kui Kristus räägib meile: „Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina ja võtku oma rist ja järgnegu mulle“ (Mk.8:34),- siis Ta ei räägi meile, et me läheksime ainult Kolgatale. Tema, Ülestõusnu ja Võitnu, ütleb meile: Ära kardada, võta oma elu rist ja tule minu järel, sest ma olen terve tee läbi käinud, ma olen kõike kogenud, sa võid tulla minu järel hirmu tundmata, sest ma tean juba kõike ja juhin ka sinu kõigest läbi.

Ta ütleb meile, et Jumalariik on meie sees (Lk.17:21). Temas on Jumalariigi täius. Endas peame me selle elavaks elama; peame Kristuse oma hinge aujärjele seadma, et Ta valitseks meis meie elu Issandana: meie mõtete, tunnete, soovide, tegevuste üle. *Sinu tahtmine sündigu* võime paluda, sest läbi ristimise oleme me Temaga seotud, läbi salvimise armuanni oleme Temaga seotud, läbi armulaua andide oleme me Temaga seotud. Oleme läbi pühade salasuste poogitud selle õlipuu külge, milleks on Kristus.

Isa Georg Florovsky ütles kord, et ristimisel istutatakse meisse elu seeme, aga seda seemet tuleb kaitsta, teda toita ja kasta. See on järk-järguline kasvamine. See pole mitte täiuslikkuse ootamatu sissetung, vaid hetkel, kui igavene elu on meieni jõudnud, oleme justkui eesmärgile jõudnud. Kristuse lihakssaamine on juba maailma lõpp selles mõttes, et Jumal ja inimene on üheks saanud ja eesmärk on saavutatud Temas, aga kui juba Temas, siis on see tärnanud ka meis.

Meie Isa palves on sõnad *..anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele*. Sageli mõtleme, et andeks anda tähendab sama, mis unustama. Kuid unustamine ei ole andeksandmine. Andeksandmine algab hetkest, mil ma tunnen veel oma haava, kuid sellegipoolest olen ma valmis võtma teist inimest sellisena, nagu ta on. Võtan teise vastu, tehku ta mulle niipalju haiget, kui tahes: võtan ta oma hinges vastu, nagu Kristus võtab vastu minu, patuse.

Ära saada meid kiusatusse ehk teise tõlke kohaselt *Ära lase meid sattuda kiusatusse* – kiusatus tähendab kahte asja: kõigepealt, see on midagi, mis tahab meid ära võita oma ahvatlustega; ja teiseks on see katsumus. Apostel Jaakobus ütleb: *Jumalat ei saa kiusata kurjaga, tema ise ei kiusa kedagi*. Ja nüüd, kui me siseneme piirkonda, kus meid hakkavad kiusatused ründama, nagu nad ründasid Kristust, kui Ta läks pärast ristimist kõrbesse, kiusab vastane väga lihtsate igapäevaste asjadega: kutsub meid kiitlema oma jõududega, mis on saadud puhas ristimises-salvimises; kutsub meid võimukusele, ahnusele, laiskusele jne.

Päästa meid ära kurjast – palume seda, sest mitte ainult meie langenud loomusest tulenevad kiusatused ei hakka meid ründama, vaid pimeduse vürst ise hakkab meid ründama, et meid murda. Siin palume Issanda abi ja päästet, sest meie jõust üksi ei piisa.

Interneti väljaannetest tõlkinud pr. Jüri Ilves

Kroonikat

***Vormsi Ülestõusmise kiriku** taastamiseks on 2009.a. septembris asutatud MTÜ. Ühingu ettevõtmisel on toimunud mitmed talgud varemete korrastamiseks ja kolm jumalateenistust.

Käesoleval kevadel esitati projektitaotlus PRIA Leader programmi ja saadi positiivne otsus. MTÜ saab eraldatud vahenditest koristada varemeid ja paigaldada kiriku ette infotahvli.

*13.märtsil toimus **Haapsalu koguduse täiskogu** koosolek. Kinnitati 2010.a. aruanded ja arutati koguduse elu puudutavaid küsimusi. Käesolev aasta on kogudusele tähelepanuväärne, sest tänavu möödub 175.a. koguduse asutamisest ja 15.a. koguduse taasasutamisest. Seda sündmust tähistab kogudus pidulikult 22. juulil, p. Maarja Magdaleena mälestuspäeval.

*20.märtsil toimus **Uue-Virtsu koguduse täiskogu** koosolek. Kinnitati 2010.a. aruanded ja pandi paika tegevuskava 2011.aastaks.

*16.aprillil pühitses metrop. Stefanus Haapsalu Maria-Magdaleena kirikus **preestriks Aabraham Tõlpti**. Isa Aabraham hakkab teenima eestseisjana Hiiumaal ja teise preestrina Läänemaal. Palju õnnistusrohkeid teenimise aastaid!

PALJU ÕNNISTUSRIKKAID AASTAID!

		Louisa Sophia Poska	26.juunil
		Elin Helena Raagmaa	1.juulil
		Anneli Ilves	5.juulil
		Milvi Andrejev	9.juulil
		Olga Koševaja	13.juulil
		Meelis Stefan Kanarbik	25.juulil
		Riina Tiev	28.juulil
		Joonas Väljataga	31.juulil
Vilja Teofile Raagmaa	3.mail		
Maie Toompuu	21.mail		
Johanna Ilves	26.mail		
Emilia Danilenko	26.mail		
Irma Hermione Avilo	1.juunil		
Eha Ilves	16.juunil		

